Republika Hrvatska
Općinski sud u Zadru
Ulica plemića Borelli 9, Zadar

Poslovni broj: P-653/2025-28

R E P U B L I K A H R V A T S K A

P R E S U D A

Općinski sud u Zadru, po sutkinji Jasni Baričević, u pravnoj stvari tužitelja: 1. Tinke Pucar iz Zadra, Ugljanska 38, OIB: 34830042376. 2. Emilia Puzara iz Zadra, Babindub 3, OIB: 82737032801 i 3. Vladimira Puzara iz Zadra, Babindub 5A, OIB: 48339917017, zastupani po punomoćnici Pauli Eškinja, odvjetnici u Biogradu na Moru, protiv tuženika Borislava Šućurovića iz Zadra, Ulica Jurja Križanića 27 C, OIB: 71603328652, zastupanog po punomoćnici Klaudii Šopić, odvjetnici u Zadru, radi utvrđenja prava vlasništva, nakon glavne, usmene i javne rasprave održane i zaključene 23. rujna 2026. u prisutnosti tužitelja pod 2) i 3) osobno, uz punomoćnicu, tuženika osobno i uz punomoćnicu, te objave 05. studenog 2026.

p r e s u d i o j e

I. Utvrđuje se da je tužitelj pod 1) Tinka Pucar OIB:34830042376, Ugljanska 38, Zadar, steka pravo suvlasništva za ½ dijela, a tužitelji pod 2) Emilio Puzar, OIB:82737032801, Babindub 3, Zadar, i pod 3) Vadimir Puzar, OIB:48339917017, Babind 5A, Babindub, stekli pravo suvlasništva svaki za ¼ dijela na nekretnini oznake kat.čest. 2139/63 k.o. Crno, upisane u zk.ul. 8391, oznake vinograd, površine 3080 m2, upisane u Zemljišne knjige Općinskog suda u Zadru, Zemljišnoknjižni odjel Zadar, a što je tuženik Borislav Šućurović, OIB:71603328652, Ulica Jurja Križanića 27C, Zadar, dužan priznati i dopustiti da tužitelji temeljem ove presude, a nakon njezine pravomoćnosti, zatraži i postigne uknjižbu prava suvlasništva na označenoj nekretnini, upisom tog prava suvlasništva na svoje ime , uz istovremeno brisanje postojećeg upisa prava vlasništva na toj nekretnini s imena tuženika, sve u roku od 15 dana.

II. Nalaže se tuženiku da tužiteljima pod 1) – 3) naknadi parnični trošak ovog postupka u iznosu 2.849,48 €, sve u roku od 15 dana.

Obrazloženje

1. Tužitelji pod 1) Tinka Pucar, pod 2) Emilio Puzar i pod 3) Vladimir Puzar (dalje u tekstu: tužitelji pod 1), 2) i 3)) u tužbi navode da su stvarni i isključivi suvlasnici nekretnine kat. čest. 2139/63 k.o. Crno, upisane u zk. ul. 8391, oznake vinograd, površine 3080 m2, upisane u Zemljišne knjige Općinskog suda u Zadru, Zemljišnoknjižni odjel Zadar, i to tužitelj pod 1) za ½ dijela, a tužitelj pod 2) i pod 3) svaki za ¼ dijela. U zemljišnim knjigama, nakon provedenog ispravnog postupka tuženik da je upisan kao vlasnik za cijelo predmetne nekretnine što ne odgovara

stvarnom stanju. Naime, iz priložene dokumentacije jasno da proizlazi da tuženik nije vlasnik predmetne nekretnine, te da se upis nikako nije mogao provesti ako postoji spor jer da je postojao prigovor tužitelja pod 2) i pod 3). Predmetna nekretnina ranije da je bila upisana u zk. ul. 1726 k.o. Crno, u kojem je predmetna čest. zem. 2139/63 k.o. Crno, bila upisana kao suvlasništvo Pucar Marije pok. Ilije, Pucar Zorke pok. Ilije i Pucar Draginje pok. Ilije, svake za 1/6 dijela i kao suvlasništvo Pucar Šimice ud. Vladimira, za 3/6 (1/2) dijela. Navedene suvlasnice da su preminule te njihovi nasljednici da su poznati. Tužitelji, između ostalih, da nasljednici upisane suvlasnice pok. Pucar Šimice ud. Vladimira. Naime, u braku Šimice Pucar i Vladimira Pucara pok. Ilije, da je rođeno četvoro djece i to dvije kćeri Marija i Draga i dva sina Petar i Miloš. Tužiteljica pod 1) da je nasljednica svog pok. supruga Miloša (Emilio) Pucara, a Emilio Puzar i Vladimir Puzar da su nasljednici svog oca pok. Petra-Pjera Puzara. Upravo nasljedničkom diobom tužitelji da su stekli pravo suvlasništva predmetne nekretnine, kako je to ranije navedeno, odnosno njihovi prednici Petar i Miloš - svaki za po pola. Naime, predmetnu nekretninu da je uživao pok. djed tužitelja pok. Vladimir Pucar, koji je preminuo još 1933. On tu nekretninu da je naslijedio od pok. oca Ilija Pucara. Pok. Vladimira Pucara da je naslijedila pok. Šimica (Milica) Pucar koja je preminula 1984., a koju su naslijedili sinovi pok. Miloš (Emilio) i pok. Petar (Pjer), a koje pak da su naslijedili ovdje tužitelji početkom 2000.-tih. Tužitelje nikad nitko da nije smetao u posjedu predmetne nekretnine, niti im na bilo koji način osporavao pravo vlasništva jer je svima da je poznato da je ova nekretnina njihovo suvlasništvo. I dan danas predmetna nekretnina da se nalazi u posjedu tužitelja. Tužiteljima da nije poznato da bi tuženik polagao prava na predmetnu nekretninu, nikada da nije bio u posjedu iste, već upravo suprotno, prava na ovu nekretninu isključivo da polažu nasljednici pok. Šimice Pucar, danas upravo tužitelji. Predmetnu nekretninu njihovi prednici da koristili su kao što i danas oni sami predmetnu nekretninu da obilaze, te nikad da nisu vidjeli treću osobu da bi na istoj vršila kakve posjedovne čine. Na predmetnu nekretninu tužitelji da dolaze pilati drva, te svakodnevno da je obilaze. Na predmetnoj nekretnini tužitelj pod 2) da čuva svoje ovce. Budući da su osobno i putem svojih prednika u neprekinutom i samostalnom posjedu predmetne nekretnine preko 100 godina, da je njihov posjed istinit i pošten, te da njihovo pravo vlasništva nikada nije bilo osporavano od strane tuženika ili trećih osoba, to da predlažu da sud po provedenoj glavnoj raspravi, donese Presudu u ovoj pravnoj stvari.

2. Tuženik Borislav Šućurović (dalje u tekstu: tuženik) u odgovoru na tužbu navodi da se protivi tužbi i postavljenom tužbenom zahtjevu kao neosnovanom, pa stoga da predlaže da sud odbije tužbeni zahtjev tužitelja kao neosnovan, uz obvezu da mu tužitelji naknade troškove ovog parničnog postupka. U cijelosti da su netočni navodi povjesnice tužbe tužitelja. Tuženik da je isključivi vlasnik nekretnine k.č.br. 2139/63 k.o. Crno, te da se nalazi u isključivom i nesmetanom posjedu utužene nekretnine, što osobno, što putem svojih prednika. Navodi tužitelja u pogledu posjedovanja utužene nekretnine, čuvanja ovaca na istoj i sl. da su neistiniti. Tužitelji, a niti njihovi prednici da nisu bili upisani kao posjednici utužene nekretnine. Isto tako da nije točno da iz priložene dokumentacije uz tužbu proizlazi da tuženik nije vlasnik utužene nekretnine, posebno da se upis nikako nije mogao provesti ako postoji spor, jer da je postojao prigovor tužitelja pod 2) i pod 3). Tuženik da ne spori da su tužitelji pod 2) i pod 3) izjavili prigovor u pojedinačnom ispravnom postupku koji je vođen po

prijedlogu tuženika, pred Općinskim sudom u Zadru, pod posl. brojem Z – 21759/2024, Rz- 733/2024, ali prigovor istih da je odbijen. Također da ne bi trebalo biti sporno da zabilježba spora pod posl. brojem Z-3422/09 u zk. ul. 1726, a koji spor se vodio pod posl. brojem P-2578/09, da se nije odnosio na ovdje utuženu nekretninu, a koja je bila i predmet pojedinačnog ispravnog postupka, te dokaz ovih navoda da je priložen zk. izvadak, na koje nekretnine se zabilježba spora posl. broj: Z-3422/09 odnosila, pa stoga da nije bilo nikakve zapreke za provođenje pojedinačnog ispravnog postupka, koji da je i proveden. Tuženik da je pokrenuo pojedinačni ispravni postupak za utuženu nekretninu jer do tada zemljišnoknjižno stanje da nije bilo usklađeno sa stvarnim stanjem. Dakle, tužitelji da nisu vlasnici, pa samim tim niti posjednici predmetne k.č.br. 2139/63 k.o. Crno. Tuženik pravo vlasništvo utužene nekretnine da je stekao nasljeđivanjem pok. majke Zorke Šućurović dj. Pucar 2005., kao jedini nasljednik, a njegova majka da je stekla nasljeđivanjem svoje pok. majke Pucar Božice ud. Đure 1967. i izvršenom diobom sa svojim sunasljednicima. Pucar Božica ud. Đure ovu nekretninu da je stekla nasljeđivanjem pok. supruga Đure Pucar 1955. temeljem Rješenja o nasljedstvu Kotarskog suda, posl. broj: U.73/55-7, u kojem Rješenju ova utužena nekretnina da je navedena kao zemlja zv. Vlačine jer se nalazi u predjelu naziva Vlačine. Pok. Đuro Pucar ovu nekretninu da je stekao nasljeđivanjem svog oca pok. Đure Pucar. Tuženiku da nije jasno na koju okolnost je uz tužbu priložen Poziv za glavnu raspravu, posl. broj P-2335/2010 i Zapisnik sa ročišta od dana 3.11.2011., a koji postupak da je vođen među drugim strankama, u svezi druge nekretnine, i ne tiče se predmeta ovog spora, pa stoga da se protivi da se kao dokaz koriste iskazi svjedoka iz drugog predmeta, a koji nisu u vezi sa ovim postupkom. Nadalje, tuženik smatra da podnesena tužba tužitelja predstavlja čistu zlouporabu procesnih ovlaštenja, kao što je i upoznat od strane drugih osoba u k.o. Crno, da tužitelji i protiv dr. stvarnih vlasnika u k.o. Crno vode ovakve sporove kako bi pokušali ostvariti prava koja im ne pripadaju.

3. Tijekom postupka sud je proveo dokaze uvidom i čitanje dokumentacije koja prilaže spisu i to: Rješenje o nasljeđivanju Općinskog suda u Zadru pod posl. br. O-638/87 od 30. svibnja 1989. (l.s.6-7), Rješenje o nasljeđivanju Općinskog suda u Zadru pod posl. br. O-229/00 od 16. svibnja 2000. (l.s.8-10,52), Rješenje o nasljeđivanju Kotarskog suda Zadru pod posl. br.O-502/37 od 24. ožujka1938. (l.s.11-12, 48-49), Rješenje Općinskog suda u Zadru pod posl. br. Z-354/77 od 28. veljače 1977. (l.s.13-14, 50-51), Posjedovni list. 20912 DGU, Područni ured za katastar Zadar od 22. ožujka 2025. (l.s.15,35), Izvod iz katastarskog plana DGU Područni ured za katastar Zadar od 22. ožujka 2025. (l.s.16), Izvadak iz zemljišne knjige, Povijesni prikaz za čest. zem. 2139/63 k.o. Crno od 22. ožujka 2025. i 10. lipnja 2025. (l.s.17-18, 53-54), Izvadak iz zemljišne knjige, Povijesni prikaz za čest. zem. 2139/63 k.o. Crno od 10. lipnja 2025. (l.s.55-68), izvadak iz zemljišne knjige za čest. zem. 2139/63 k.o. Crno od 05. svibnja 2025. (l.s.34), Rješenje Općinskog suda u Zadru pod posl. br. Z-21759/2024-11, Rz-733/2024 od 8. prosinca 2024. (l.s.36-38), Rješenje o nasljeđivanju Općinskog suda u Zadru pod posl. br. O-1220/005, UPP-OS-8/06 od 14. veljače 2006. (l.s.39-41), Rješenje o nasljeđivanju Kotarskog suda u Zadru pod posl. br. U-72/55-7 od 20…1955. (43-44), popis parcela iz katastra na ime Božica Pucar ud Đure (l.s.45), povijest posjedovanja čest. zem. 2139/63 k.o. Crno DGU, Područni ured za katastar Zadar od 12. lipnja 2025. (l.s.75-80), proveo očevid na licu mjesta 30. listopada 2025. u nazočnosti vještaka geodetske struke Vicka Burčula i izvršio uvid u skicu i fotografije

imenovanog vještaka od 17. veljače 2026. (l.s.93-98), saslušao svjedoke Branka Duku (l.s.108-109), Berislava Pucara (l.s.109-111), Igor Pavić (l.s.111-112), Slavku Mičić (l.s.117-118), Branka Mičića (l.s.119-150), Dalibora Pucara (l.s.120-121), Dragana Pucara (l.s.124-125), te proveo dokaz stranačkog saslušanja tužitelja pod 2) Emilia Puzara (l.s.128-130), tužitelja pod 3) Vladimira Puzara (l.s.130-131), te tuženika Branislava Šućurovića (l.s.131-132), te izvršio uvid u predmet ovog suda posl. br. Z-21759/2024.

4. Tužbeni zahtjev tužitelja je osnovan.

5. Postavljenim tužbenim zahtjevom tužitelji traže da se utvrdi da su stekli pravo suvlasništva na čest. zem. 2139/63 k.o. Crno, tužiteljica pod 1) za ½ dijela, a tužitelji pod 2) i 3) svaki za po ¼ dijela, što je tuženik dužan priznati, te trpjeti da tužitelji po pravomoćnosti ove presude izvrše uknjižbu prava suvlasništva na predmetnoj nekretnini, uz istovremeno brisanje postojećeg upisa prava vlasništva tuženika na istoj.

Tužbeni zahtjev temelje na činjenici da su pravo suvlasništva na čest. zem. 2139/63 k.o. Crno, stekli nasljeđivanjem i to tužiteljica pod 1) supruga Miloša Pucara, a tužitelji pod 2) i 3) oca Petra Pucara, a oni nasljeđivanjem majke Šimice, Milice Pucar ud. Vladimira koja da je predmetnu nekretninu stekla nasljeđivanjem pok. supruga Vladimira Pucara pok.Ilije, a on nasljeđivanjem svoga pok. oca Ilije Pucara., te dosjelošću jer predmetna nekretnina da se nalazi u njihovom mirnom, kontinuiranom i poštenom posjedu, što osobno i putem prednika, preko 100 godina.

6. Tuženik pobija ove navode tužitelja i tvrdi da je on vlasnik za cijelo predmetne nekretnine jer istu da je stekao nasljeđivanjem majke Zorke Šućuroivć, a koju majka da je stekla nasljeđivanjem svoje pok. majke Božice Pucar ud. Đure, a ona istu da je stekla nasljeđivanjem pok. supruga Đure Pucara, a koji da je predmetnu nekretninu stekao nasljeđivanjem svoga pok. oca Đure Pucara. Također i tuženik tvrdi da bi predmetnu nekretninu stekao dosjelošću jer da se nalazi u isključivom i nesmetanom posjedu predmetne nekretnine, što osobno, što putem svojih prednika.

7. Odredbom čl. 114. st. 1. Zakona o vlasništvu i drugim stvarnim pravima (Nar. Nov. broj 91/96, 68/98, 137/99, 22/00, 73/00, 114/01, 100/04, 79/06, 141/06, 146/08, 38/09, 153/09, 143/12, 152/14 i 81/15 – dalje ZV), propisano je da se vlasništvo može steći na temelju pravnog posla, odluke suda, odnosno druge nadležne vlasti, nasljeđivanjem i na temelju zakona.

8. Odredbom članka 128. st.1. ZV propisano je da nasljednik stječe vlasništvo naslijeđenih stvari u času otvaranja nasljedstva, ako zakonom nije drukčije određeno, dok st.2. ovog istog članka propisano je da je nasljednik ovlašten ishoditi upis svoga prava vlasništva nekretnine u zemljišnoj knjizi.

9. Odredbom članka 159. stavka 1. ZV, propisano je da se dosjelošću stječe vlasništvo stvari samostalnim posjedom te stvari ako taj ima zakonom određenu kakvoću i neprekidno traje zakonom određeno vrijeme, a posjednik je sposoban da bude vlasnikom te stvari. Stavkom 2. istog članka određeno je da samostalni posjednik nekretnine čiji je posjed zakonit, istinit i pošten stječe vlasništvo dosjelošću protekom 10 godina neprekinutog samostalnog posjedovanja, dok je stavkom 3. istog članka određeno je da samostalni posjednik kojemu je posjed barem pošten stječe dosjelošću vlasništvo nekretnine protekom 20 godina neprekidnog samostalnog posjedovanja.

9.1. Isto tako, sadržajno identičnu odredbu članka 159. stavka 1. i 2. ZV-a, sadržavao je i Zakon o osnovnim vlasničkopravnim odnosima („Narodne novine“, broj: 53/91. - dalje: ZOVO) koji je bio na snazi od 1. rujna 1980. do 1. siječnja 1997., te je odredbom članka 28. određivao identične rokove za stjecanje vlasništva na nekretninama temeljem dosjelosti, a ova materija bila je na jednak način riješena i odredbama OGZ-a.

10. Iz Rješenja o nasljeđivanju Kotarskog suda Zadru pod posl. br. O-502/37 od 24. ožujka1938., razvidno je da je iza smrti Vladimira Puzara, pok. Ilije, preminulog 1933., proveden ostavinski postupak te je utvrđeno da njegovu ostavinsku imovinu čine nekretnine položene u k.o. Arbanasi, na kojima je isti bio upisan kao suvlasnik u određenim suvlasničkim udjelima, i njegovim nasljednicima, temeljem Zakona, su proglašeni supruga Puzar Šimica, te sinovi Puzar Miloš i Puzar Petar, svaki za po 1/3 dijela, jer su se kćerke ostavitelja Marija Marotta i Dragica Orefice odrekle nasljedstva iza smrti ostavitelja.

11. Iz Rješenja o nasljeđivanju Općinskog suda u Zadru pod posl. br. O-638/87 od 30. svibnja 1989. razvidno je da je iza smrti Milice Pucar ud. Vladimira, preminule 14. srpnja 1984., proveden ostavinski postupak tijekom kojeg je utvrđena ostavinska imovina ostaviteljice, ali ne kat. čest. 2139/63 k.o. Crno, te njenim nasljednicima, temeljem Zakona, su proglašeni sinovi Pucar Miloš pok. Vladimira, Pucar Petar pok. Vladimira, te kćeri Marija Marotta i Karolina Orefice, svaki za po ¼ dijela.

12. Iz Rješenja o nasljeđivanju Općinskog suda u Zadru pod posl. br.O-229/00 od 16. svibnja 2000., slijedi da je iza smrti Pjetra Puzara, pok. Vladimira iz Babinduba, preminulog 13. veljače 2000., proveden ostavinski postupak tijekom kojeg nije utvrđeno da bi i kat. čest. 2139/63 k.o. Crno, činila ostavinsku imovinu ostavitelja, te njegovim nasljednicima, temeljem Zakona i ustupa, proglašen je sin Vladimir Puzar za cijelo na osobnom automobilu, dok na svoj preostaloj imovini, supruga Katarina Puzar za cijelo.

13. Iz Rješenja Općinskog suda u Zadru pod posl. br. Z-354/77 od 28. veljače 1977., slijedi da je ovaj sud, na osnovu Ugovora o darovanju nekretnina od 11. februara 1977., a ovjerenog po Sekretarijatu za opću upravu Općine Zadar, pod brojem OV-1249/77, dozvolio da se u zemljišnim knjigama za k.o. Arbanasi izvrši uknjižba prijenosa prava vlasništva 1/12 dijela na nekretninama u zk. ul. 322, prijenosa prava vlasništva 1/6 dijela na nekretninama u zk. ul. 323 i prijenosa prava vlasništva 1/6 dijela na nekretnini 2129 u zk. ul. 1953, sa Pucar Miloša, pok. Vladimira, u korist Pucar Šimice, ud. Vladimira iz Babinduba.

14. Iz Rješenja o nasljeđivanju Kotarskog suda u Zadru pod posl. br. U-72/55-7 od 20…1955., razvidno je da je nakon provedene ostavinske rasprave iza smrti Đure Pucara, pok. Đure iz Crnog, preminulog 1955. ostavština dosuđena na osnovu oporuke supruzi ostavitelja Pucar Božici ud. Đure iz Crnog, za cijelo, i to: vinograd u maslinama, u maslinama oranice metara 3000, na Vlačinama dva dana zemlje oranice, gaj sa istočne strane, glavicu pašnjak, guvno, bajame i kućicu i po kuće pod brigom divljaka (800) loza.

15. Iz Rješenja o nasljeđivanju Općinskog suda u Zadru pod posl. br. O-1220/005, UPP-OS-8/06 od 14. veljače 2006., slijedi da je iza smrti Zorke Šućurović,

ud. Ilije, rođ. Pucar, preminule 2005., proveden ostavinski postupak tijekom kojeg je utvrđena ostavinska imovina, ali ne i predmetna kat. čest. 2139/63 k.o. Crno, dok je i njenim nasljednikom za cijelo proglašen sin Borislav Šućurović, ovdje tuženik.

16. Dakle, iz naprijed izloženih materijalnih dokaza, ovaj sud zaključuje da su tužitelji dokazali da bi bili nasljednici i to: tužiteljica pod 1) pok. Miloša Pucara, a tužitelji pod 2) i 3) pok. Petra Pucara, a ovi da su sunasljednici pok. majke Šimice Milice Pucar koja je ranije naslijedila supruga Vladimira Puzara, pok. Ilije, zajedno sa sinovima Milošem i Petrom Pucarem, međutim, isti nisu dokazali da bi predmetna čest. zem. 2139/63 k.o. Crno bila utvrđena ostavinskom imovinom njihovih prednika, pa da bi istu stekli nasljeđivanjem, odnosno kao nasljednici da bi stekli suvlasništvo na čest. zem. 2139/63 k.o. Crno u času otvaranja nasljedstva.

16.1. Isto tako sud tuženiku ne spori da je nasljednik pok. majke Zorke Šućurović, međutim, tuženik nije dokazao da bi predmetna čest. zem. 2139/63 k.o. Crno bila utvrđena ostavinskom imovinom pok. majke Zorke, pa da bi istu stekao nasljeđivanjem, odnosno kao nasljednik da bi stekao vlasništvo na čest. zem. 2139/63 k.o. Crno u času otvaranja nasljedstva. Također nije sporno da je iza smrti Đure Pucara, pok. Đure iz Crnog, preminulog 1955. ostavština istog dosuđena na osnovu oporuke njegovoj supruzi Pucar Božici ud. Đure iz Crnog, za cijelo, međutim, tuženik nije dostavio rješenje o nasljeđivanju iza pok. Pucar Božice ud. Đure iz kojeg bi bilo razvidno da bi pok. Zorka Šućurović, majka tuženika, bila jednina nasljednica svoje majke, odnosno bake tuženika Božice Pucar udova Đure, a kako to tuženik tvrdi tijekom postupka.

17. Iz izvatka iz zemljišne knjige, Povijesni prikaz za čest. zem. 2139/63 k.o. Crno od 10. lipnja 2025., slijedi da je čest. zem. 2139/63, vinograd, površine 3080 m2, ranije bila upisana u zk. ul. 1726 k.o. Crno, kao suvlasništvo Pucar Marije, pok. Ilije, Pucar Zorke, pok. Ilije i Pucar Draginje, pok. Ilije svake za po 1/6 dijela, te Pucar Šimice, ud. Vladimira za 1/6 dijela + 2/6 dijela.

17.1. Iz izvatka iz zemljišne knjige, povijesnog prikaza za čest. zem. 2139/63 k.o. Crno od 22. ožujka 2025. slijedi da je kat. čest. 2139/63, vinograd, površine 3080 m2, danas upisana kao vlasništvo za cijelo tuženika Borislava Šućurovića u zk. ul. 8391 k.o. Crno, a koji upis vlasništva je izvršen po provedenom pojedinačnom ispravnom postupku pod posl. br. Z-41290/24, temeljem Rješenja ovog suda pod posl. br. Rz-733/24, a što je razvidno i iz priloženog izvatka iz zk za kat. čest. 2139/63 od 5. svibnja 2025., kao i Rješenja Općinskog suda u Zadru pod posl. br. Z-21759/2024-11, Rz-733/2024 od 8. prosinca 2024. iz kojeg slijedi da je po prijedlogu Borislava Šućurovića, ovdje tuženika, pokrenut i proveden pojedinačni ispravni postupak, te je sud citiranim Rješenjem izvršio ispravak zemljišnoknjižnog stanja u pogledu nekretnine kat. čest. 2139/63, k.o. Crno, vinograd, površine 3080 m2, upisane u zk. ul. 1726 k.o. Crno, na način da se ista otpiše u novoformirani zk. ul. u koji će se kao vlasnik za cijelo upisati predlagatelj Borislava Šućurović iz Zadra. Također, razvidno je da je citiranim rješenjem odbijen prigovor Emilija Puzara i Benita Puzara jer nisu dokazali osnovanost prigovora, odnosno sudu nisu dostavili materijalne dokaze iz kojih bi proizlazilo da su upravo oni vlasnici na predmetnoj nekretnini. Naprijed utvrđene činjenice, sud je

utvrdio i po izvršenom uvidu u priloženi predmet ovog suda posl. br. Z-21759/2024-11, Rz-733/2024.

18. Iz povijesti posjedovanja čest. zem. 2139/63 k.o. Crno DGU, Područni ured za katastar Zadar od 12. lipnja 2025., slijedi da je pregledom najstarijih podataka kojima se raspolaže za katastarsku općinu Arbanasi, kojoj je čest. zem. 2139/63, do osnivanja k.o. Crno 1964. i pripadala, se nalazi da je ista od 1945. bila evidentirana posjedom Đure Pucar, pok. Đure, odnosno Božice Pucar, ud. Đure. Prvom revizijom k.o. Arbanasi, 1955., posjednikom čest. zem.2139/63, je utvrđena i evidentirana Božica Pucar ud Đure, a koji upis je prenesen prilikom osnivanja k.o. Crno 1964. Godine 2025., prema Rješenju ovog suda br. Rz-733/24 (Z-41290/24), izvršena je izmjena posjednika na čest. zem.2139/63 i njezinim posjednikom je evidentiran Borislav Šućurović, a koji upis i danas postoji, a što je razvidno iz posjedovnog lista br. 20912 DGU, Područni ured za katastar Zadar od 22. ožujka 2025.

19. Dakle, iz naprijed izložene zemljišnoknjižne povijesti za predmetnu čest. zem.2139/63 k.o.Crno slijedi da predmetna nekretnina nikada nije bila upisana kao (su)vlasništvo prednika tuženika, već kao suvlasništvo prednice tužitelja pok. Šimice Pucar ud. Vladimira za 1/6 dijela + 2/6 dijela, dok danas da je upisan tuženik za cijelo, a koji upis je uslijedio nakon provedenog pojedinačnog ispravnog

Nasuprot tome, iz povijesti posjedovanja čest. zem. 2139/63 k.o. Crno slijedi da na čest. zem. 2139/63 prednici tužitelja nikada nisu bili upisani (su) posjednicima, kao niti tužitelji, već prednici tuženika Đuro Pucar pok. Đure i Božica Pucar ud. Đure još od 1945, a od 2025. sam tužitelj.

20. Međutim kako stranke tijekom postupka navode da bi predmetnu nekretninu stekle dosjelošću, upravo na tu okolnost sud je tijekom postupka saslušao predložene svjedoke i proveo dokaz stranačkog saslušanja tužitelja pod 2) i 3), kao i tuženika.

21. Tako svjedok Branko Duka (l.s.108-109) svjedoči da zna o kojoj čestici se ovdje raspravlja jer je njihov neposredni susjed, a kako se tu rodio, da mu je poznata kompletna situacija, cijela obitelj Pucar. Pok. baku Milicu da je poznavao, oni da su je zvali Šimica, kao i njena dva sina, pok. Miloša i pok. Petra, kojeg da su zvali Pijer. Predmetna parcela da je 300 m zračne linije od njihove kuće, a inače da su susjedi preko ceste- glavne ceste koja vodi za aerodrom u Zemuniku. Do svoje 11-12 godine da je živio na Babindubu, a kasnije sa obitelji da se preselio u grad, međutim, kako je otac imao radionu na Babindubu, a on radio s ocem, tako svaki dan da su bili gore. Sjeća se da je u to vrijeme Milica imala dosta blaga, krave i ovce, a na tom dijelu Milica da je imala dosta zemlje. Ta zemlja da je bila ograđena suhozidima, te pojašnjava da je nekad to bila jedna ogromna parcela, a i danas ista da je ograđena suhozidima, s tim da je jednim dijelom suhozid porušen. Misli da je ova Miličina parcela tada imala oko cca 3000 m2, i zna da su na toj parceli sjekli i šumu. U to vrijeme Milica da je već bila starije životne dobi, dok pok. Miloš i pok. Petar već da su imali odraslu djecu. Oni ovo da su stekli nasljedstvom svojih prednika. Milica da je preminula negdje oko 1984., dok se ne može sjetiti kada su Miloš i Petar preminuli. Miličin suprug da se zvao Vladimir koji da je znatno ranije preminuo. Koliko zna, osim Petra i Miloša, da nisu imali druge djece. Ne zna da li su se Petar i Miloš, poslije smrti Milice, međusobno podijelili, ali to da su zajednički koristili i radili oko kuće, i imali blaga, dok i danas djeca pok.

Petra da imaju blago. Petar i njegova žena Jolanda da su imali petero djece, dva muška, ovdje tužitelji Emilio i Vladimir i tri ženske, Milenu, Rozanu i treće da se ne sjeća. Petar da je preminuo prije supruge, te misli, nije siguran, da se njihova djeca nisu nikada podijelili, dok Emilio i Vladimir i danas sa svojim obiteljima da žive gore, dok sestre da su im se u međuvremenu udale i žive sa svojim obiteljima. I Emilio i Vladimir da imaju ovce, negdje oko 30-40, i koriste ovu parcelu za ispašu, a pored njihove kuće da se nalaze štale za blago. Tužiteljica Tinka Pucar da je supruga pok. Miloša, danas da je to žena starije životne dobi, ne zna koliko ima godina, ali ona i njena djeca, dva sina da obiđu ovu parcelu. Na predmetnoj nekretnini Tinku Pucar da je vidio prije 10 godina kada je obilazila. Tuženika da ne poznaje, niti ga je viđao ranije još dok je bio dijete. Nije poznavao osobu imenom Đuro Pucar, niti Božicu Pucar, ud. Đure. U mjestu da je bilo poznato čija je ovo zemlja, a tamo da ima 4-5 kuća i svatko da zna što je čije. Sa Vladimirom, Emiliom i Benitom Pucar da je susjed. Koliko zna nitko da nije osporavao vlasništvo tužitelja, dok predio gdje se nalazi ova nekretnina da se zove Vlačine. Ne zna tko su točno susjedi predmetne parcele, a parcela da se proteže jednim dijelom uz put. Nekad na ovoj parceli da je bio vinograd kojeg da su obrađivali njihovi preci, a to zna iz priče svoga oca. Isto tako iz očeve priče da zna da bi tužitelji naslijedili ovu nekretninu. Nije mu poznata osoba imenom Milka Pucar.

Po predočavanju skice sudskog očevida (l.s.93), svjedok je pokazao čest. 2139/47 k.o. Crno, za koju je naveo da je suvlasnik iste, da međa sa tužiteljem, između njih da postoji suhozid, dok je pokazao da su parcele tužitelja čest. 2139/3 i 2139/2.

22. Svjedok Berislav Pucar (l.s.109-111) navodi da se predmetna parcela na predjelu Vlačine, a ista da se nalazi od makadam ceste, gore prema sjeveru. Parcela da je ograđena. Sa lijeve strane, gledajući prema sjeveru, da su bili vinogradi od pok. Bože Pucara, a sa desne strane da je bio put uz parcelu. To da je bila očišćena mocira kojom su prolazili, dok sa desne strane uz taj put gore da su bili tužitelji, a iza da je bio Vukoša Ivan i Jakov. S donje strane da je bio put koji i danas da postoji, a isti da ide za Babindub. Tko je sa gornje strane predmetne parcele, da ne zna, a taj dio da su zvali Bajlove Vlačine. Lijevo, uz sjever, njegova obitelj da ima četiri parcele po 700 m2. Predmetna parcela već dugo da se ne obrađuje, a zadnji da je obrađivao otac tuženika, pok. Ilija i to prije Domovinskog rata. Ilija na jednom dijelu da je držao djetelinu, a na preostalom dijelu da je sijao žito i sl., dok na dnu parcele, do ovog puta za Babindub, da nisu ništa radili jer je to bila mocira. Ovo da su zvali Đurine Vlačine, jer nekad to da je bilo tuženikovog djeda koji se zvao Đuro. Đurine Vlačine da su imale oko 3000 m2. Nije poznavao pok. Đuru, dok pok. Iliju je. Da su obrađivali ovu zemlju, to da zna jer njegov pok. djed Mile da je imao konje i plug za oranje i on da je orao ovu zemlju još u vrijeme baki tuženika, pok. Božice Pucar. Božica ovu zemlju da je stekla od pok. supruga Đure, dok ne zna kako je to Đuro stekao. Božica i Đuro Pucar da su imali troje djece, dvije kćerke Zorku i Milku, te sina Zvonka. Iza Đurine smrti sve da je dobiva Božica koja da je preminula negdje 1965.-1966., no ne zna tko ju je naslijedio. Zvonko da je uzeo staru kuću sa terenom i sagradio novu kuću na njoj, misli da Milka nije uzela ništa, već da je prepustila sestri Zorki, a to da misli zato što je tuženik išao na ovu parcelu, obilazio ju je i nešto čistio na njoj. To da se i pričalo, kao i to da Milka ima dosta zemlje u Smokoviću i da njoj ne treba. Zorka da se udala za vojno lice koje je radilo u Zemuniku. Iliju da pamti i da je bio stariji od njega. Prije 5-6 mjeseci na ovoj parceli da je vidio tuženika sa suprugom gdje beru šparoge, a on da je tada išao na

svoje parcele, jer na jednoj od njih ima kućicu. Zadnji put da je vidio tužitelja da nešto čisti tamo i tada da ga je pitao kakav je to put, a to da je put što ide gore prema njihovim Vlačinama. Na to da mu je odgovorio da je to svačiji put, njihov zajednički, jer tuda da su svi prolazili, a ranije tuda da se išlo i autima išlo. Ne zna tko je danas upisan na ovoj parceli. Tužitelje da poznaje osobno, te oni sigurno da nemaju nikakva prava na ovoj parceli, jer njihova velika parcela da je odmah desno do tuženika. Cijeli život da živi u Crnom, te od 1957. pa do danas na ovoj parceli da nije vidio Tinku Pucar, kao niti Vladimira i Emilija Puzara. I sam da vodi sudski spor protiv tužitelja.

Danas ova parcela jednim dijelom da je ograđena suhozidom, ali isti da je dosta srušen. Unutar tog suhozida, da ne postoji više nikakav suhozid na ovoj parceli. Zna da je Božo s lijeve strane ogradio predmetnu parcelu jednim dijelom suhozidom, a jednim dijelom s dračom, a to da mu je sam Božo rekao da je napravio kako mu blago ne bi ulazilo u vinograd. Ne zna kada je to bilo. Pok. Šimicu Pucar da je poznavao, ali da ju nije vidio nikad na predmetnoj nekretnini. Zadnjeg na ovoj parceli da je vidio pok. Iliju to da je bilo prije 40-50 godina, i tada da je kosio ječam sa lijeve strane, dok djetelinu da je dao Mirku Pucaru koji ima vinograd.

Po predočavanju skice sudskog očevida (l.s.93), svjedok je pokazao da je tuženikova parcela čest. 2139/78 i 2139/74, a za na skici označen poljski put, je naveo da je to put koji vodi gore na sjever. Također svjedok je pokazao da bi parcela tužitelja bila predmetna parcela, kao i čest. 2139/3 i 2139/2, na skici šafrirano, dok njegove (svjedokove) parcele da bi se nalazile sjeverozapadno od netom pokazane parcele tuženika, a koje na skici nisu naznačene. Nadalje, svjedok je iskazao da na skici označen makadamski put, bi bio put koji ide za Babindub, sa lijeve strane da bi bila kuća od Zdravka Austrijanca, kojem da ne zna prezime, a sa desne strane da je od tužitelja. Na poseban upit je li ikad na nekretnini za koju je prethodno iskazivao da bi bila tuženikova, sudjelovao u svojstvu svjedoka, svjedok je naveo da je, prije 5-6 mjeseci, godinu dana, no da ne zna da postoji kakva mocira između nekretnine tuženika i Zdravka.

23. Svjedok Igor Pavić (l.s.111-112) navodi da ne zna puno o ovome, da je 2008. ili 2009. tražio od oca neki teren da bi držao blago držao, te otac da ga je proveo kroz Crno, i letimično da su nešto pogledali, no kako mu je rekao da tu ima poskoka, to da ga više nije ni zanimalo. Tada da su prošli kraj parcele gdje njegov rođak-tuženik ima svoju parcelu. Zna da je tada bio put i neka mocira uz njega, a kad se ide od Babinduba prema Crnom glavnom cestom, sa desne strane da ima neki bijeli put, i odmah s desne strane tog puteljka da je parcela od rođaka i tu da je bila mocira, no nije siguran. Poslije ovog tuda da je prolazio, ali se nije zagledavao.

Na upit kako bi to tuženik stekao, svjedok je naveo da njegov (svjedokov) otac se tu nije htio prihvaćati ničega jer mu je to bilo opterećenje, Pok. Ilija, otac tuženika, da je živio na Voštarnici, zna da je Ilija nešto bio u vojsci, ali da ne zna da bi Ilija ovo obrađivao, niti da li je Borislav ovo obrađivao. Osobno da nije vidio nikada Borislava da koristi ovu nekretninu Misli da ova parcela nije bila od pok. Ilije, već od njegove žene koja djevojačko da je bila Pucar, a to da zna iz priča u obitelji. Njegova baka po ocu da se zvala Milka Pucar, te da je imala sestru Zorku i brata u Švedskoj, ne zna kako se zvao. Njegova baka Milka da bi bila sestra majci tuženika. Misli da je baka nešto naslijedila u Crnom, nešto da se pričalo, ali da ne zna točno što. Ne zna koje godine mu je baka umrla. Šimica Pucar da mu nije poznata, Tinku Pucar i Emilija

Puzara da poznaje, Vladimira da ne zna, niti zna da li oni imaju prava na ovu nekretnini jer nikad da nije čuo da bi oni imali veze s njihovim. Ne zna je li predmetna nekretnina u cijelosti ograđena suhozidom, jer je tamo bio davno, te se ne sjeća.

Po predočavanju skice sudskog očevida (l.s.93), pa na traženje da pokaže predmetnu parcelu, svjedok je pokazao da bi parcela tuženika bila čest. 2139/63.

24. Svjedokinja Slavka Mičić (l.s.117-118) navodi da se predmetna parcela nalazi prema putu za Crno, negdje 20 m dalje od trafostanice, u mjestu Babindub. Vinograd do puta za Crno da je obrađivao Emilijev otac, Pjero Pucar, a dio iznad vinograda da su obrađivali njezin djed pok. Božo i njezin otac, pok. Slavko, do 1971. Nakon toga da više nisu obrađivali ovaj vinograd, te su ga zapustili. Predmetnu parcelu da su obrađivali ona i Emilio, a istu da su naslijedili od pok. Ilije Pucara, odnosno Emilio da je naslijedio od svog djeda Vladimira Pucara, sina Ilije, a ona, odnosno njezin otac Slavko da je naslijedio od majke Zorke Pucar, kćerke Ilije Pucara.

Miloš i Petar da su prvi susjedi, prvi rođaci i zajedno da su živjeli sve do njihove smrti. Pok. Šimicu Pucar da je poznavala, istu da su zvali Milica jer je u Babindubu bila još jedna osoba imenom Šimica Duka. Na predmetnoj parceli da je viđala Pjera Pucara, njegovu djecu Rosanu, Vladimira, Milenu, Emilija i Marinu i babu Milicu. Na ovu parcelu da je dolazila često dok su je obrađivali, a nakon toga da je tu prolazila i znala je brati šparoge i divlje bilje. Kako je Emilijo imao blago, na ovu parcelu isto da je izvodio na ispašu. Nekretnina da je omeđena sa suhozidom sa dvije strane i putem koji vodi prema šumi, kojim su mogli prolaziti kar i konji. U mjestu da je bilo poznato čija je ovo zemlja. Tuženika nikad da nije vidjela na ovoj parceli, dopušta da je tu brao šparoge jer ljudi tu da znaju doći brati. Površina ove parcele da je možda od 1000-3000 m2. Tinka Pucar da je na Babindubu živjela do 1970. i u to vrijeme sa suprugom da je obrađivala ovu zemlju, vidjela ju je na ovoj nekretnini, a po odlasku u grad Tinka da je dolazila. . Nije joj poznato jesu li se tužitelji međusobno podijelili, no dopušta da jesu. Kao dijete da je išla u vinograd koji su obrađivali, a inače djeca već sa 2-3 godine da su išla u polje. Pretpostavlja da je vinograd na predmetnoj parceli bio prije njenog rođenja, a rođena je 1951. Inače da je živjela na Babindubu. Vinograd danas da ne postoji na ovoj parceli. Vinograd koji je imao njezin pok. otac i vinograd koji su imali tužitelji da se obrađivalo do 1971., i tada da su se međusobno pomagali. Na ovom području ovo da nije jedina nekretnina tužitelja, jer imaju još parcela, a područje na kojoj se nalazi predmetna parcela da se zove Vlačine, te na istom tužitelji da imaju još parcela koje su naslijedili od pok. pradjeda Ilije. Tužitelji da vode sudske sporove i u odnosu na ove druge nekretnine na Vlačinama. Kada je 1974. otišla iz Babinduba živjeti u Zadar, često da je dolazila u Babindub, sve dok su joj roditelji bili živi, (otac preminuo 1986., a majka 1996). Tih prigoda da nije prolazila pored predmetne parcele, ali kuća u kojoj se rodila na Babindubu, da je nekih 200 m2 od predmetne parcele i ista da se vidi. Do Domovinskog rata Emilio da je imao blago, (ovce, konje i krave) i na ispašu da ih je vodio na ovu parcelu, a nakon rata da je imao samo ovce koje je vodio na ispašu na ovu parcelu. Ne zna da li Emilio danas ima ovce, misli da nema. Vladimir da nije vodio na ispašu blago jer je bio vozač. Nije poznavala osobe imenom Božica Pucar, ud. Đure, Zorku Pucar, pok. Đure, niti Milku Pucar pok. Đure, a niti Zvonka Pucara, pok. Đure. Suprug tužiteljice pod 1) da se zvao Miloš i njegova braća da su se zvala Benito i Pjer, s tim da je Benito preminuo prije njenog rođenja. Oni da su imali i sestre Dragu i Mariju, a njihovi roditelji da su zvali Vladimir Pucar i Milica Šimica Pucar.

Vladimir Pucar da nije imao braće, već sestre Mariju Pucar, udata Gnjatović, Draginju Pucar, udata Končarević i njezina baba Zorka, udana Mičić. Pok. baka Zorka sa braćom i sestrama da nije dijelila imovinu, već kad su bili odrasli ljudi i stvorili svoje obitelji, da su se međusobno dogovorili tko će koju parcelu obrađivati, prema postotku kako je navedeno u darovnici pok. Ilije Pucara, njihovog oca. Po priči, to da je bilo negdje 1920. Pok. Vladimira Pucara da je naslijedila njegova supruga Šimica, a kasnije njena djeca, a bilo ih je petero. Misli da je Šimica preminula 1984. ili 1985., i ne zna da li su se djeca podijelila iza njene smrti.
Ne zna kad je umro Vladimirov sin, Miloš Pucar, suprug tužiteljice Tinke Pucar. Miloš i Tinka da su imali djece, ali pretpostavlja da je Miloša Pucara naslijedila njegova supruga Tinka.

25. Svjedok Branko Mičić (l.s.119-120) je posvjedočio da zna gdje je predmetna parcelu jer kao dijete sa ocem da je dolazio tu obzirom da je otac imao blaga koje je izvodio na parcelu na koji otac da je bio suvlasnik sa svojim stričevima. Od predmetne parcele pa u istok i u jug da nisu vodili na ispašu svoje blago, jer da se govorilo da su to Miličine Vlačine, a u to vrijeme ta gospođa da je bila udovica. Sa ocem da je išao čuvati blago već sa 8 godina, a kasnije blago da je vodio i čuvalo sam sve do svoje 18-e godine, tj. do 1982.-1983. On, kao i njegov otac da su živjeli u Dračevcu, ali blago da su izvodili na Babindub jer je tu otac imao parcele. U to vrijeme da se blago izgonilo na ispašu na vlastite parcele, tako da na Miličine parcele se nije moglo jer je to njeno. Na tim njenim parcelama da je viđao njene sinove Miloša i Pjera, koji su na ispašu izgonili njihovo zajedničko blago, konje, krave i ovce i to sve do Domovinskog rata. Predmetna parcela da ima negdje do 3000 m2. Sa zapadne strane i prema sjeveru-burnom dijelu parcela da je bila ograđena suhozidom, misli da suhozid postoje i danas, a u preostalom djelu, s obzirom na protek vremena, da se urušio suhozid i plot da je zarastao. Predmetna parcela da se proteže uz glavnu cestu koja spaja Babindub i Crno, a koja je samo jednim djelom asfaltirana. I nakon Domovinskog rata, kada se moglo vratiti gore, da je viđao sinove pok. Pjera, Emilia i Vladimira Pucar, da su na ispašu izgonili njihove zajedničke ovce, a i danas dai imaju negdje oko 30-ak glava ovaca. Tinka da je supruga pok. Miloša, koji da je stric Emilia i Vladimira Pucara. Nakon smrti Miloša Tinku da nije viđao na ovoj parceli, već samo Emilia i Vladimira Pucara. Milica Pucar i pok. Vladimir Pucara da su bili roditelji pok. Pjera i pok. Miloša, a što zna on da nisu imali kćer. Prvi put u životu da vidi nazočnog tuženika, niti mu je poznata Zorka Šućurović, niti Božica Pucar, ud. Đure. Tužitelje da poznaje od davnina, ali ne može reći da su prijatelji koji se druže svakodnevno, već samo kada su neke prigode, vjenčanja i slično. U mjestu da je bilo poznato čija je ovo nekretnina, odnosno da su to Miličine Vlačine, a Miličine Vlačine da obuhvaćaju predmetnu parcelu i druge parcele na ovom djelu, negdje oko 15.-20.000 m2, možda i više, dok predmetna da ima negdje oko 3000 m2. Tužiteljima nitko nikad da nije osporavao vlasništvo na ovoj nekretnini, to danas da je od Emilija i Vlade, ali ne zna da li su se oni međusobno podijelili sa pok. stricem Milošem ili danas sa strinom Tinkom. I danas na ovu parceli Emilio i Vladimir da blago izgone, a unazad 15 godina, kada je ova parcela bila obuhvaćena požarom, traktorom da je izvozio drva koja su izgorjela, a koja su oni ispilili na ovoj parceli. Ne zna točno kada je Miloš preminuo. Vlasnici parcela Miličine Vlačine misli da su u zk pretežno upisani tužitelji. Ne zna tko bi bili susjedi predmetne parcele, zna da ima jedna kuća blizu njihove parcele, ali ne zna tko je vlasnik iste.

Po predočavanju skice sudskog očevida, svjedok je pokazao da bi bila parcela tužitelja bila čest. 2139/63.

26. Svjedok Dalibor Pucar (l.s.120-121) svjedoči da se predmetna parcela nalazi odmah uz put, na lijevoj strani, kada se dolazi iz Crnoga prema Babindubu, a kad se uđe u taj jedan uzak put kojim su svi dolazila do svojih parcela, predmetna parcela da je sa desne strane. Sa lijeve strane tog uskog puta, da je jedna mala kućica čiji vlasnici da su Austrijanci, a to da je čuo od rođaka. Još davno, prije Domovinskog rata, od oca da je čuo da je predmetna parcela od Borislava, a koju da je naslijedila njegova majka Zorka od svoje majke Božice, koju nije upoznao, niti mu je poznato kako se prezivala. Ne zna kako se zvao od Božice muž, odnosno djed od Borislava, dok Zorku, majku Borislava, da je upoznao, kada su nakon Domovinskog rata, bili kod nje u staračkom domu. Na predmetnoj parceli pok. Zorku nikad da nije vidio. Zorkin muž da se zvao Ilija, i osim Borislava, da su ima još jednog sina, koji je poginuo, ne zna kako se zvao, niti je li bio oženjen i je li imao djece.

Njegov (svjedokov) otac da je bio predsjednik Mjesne zajednice Crno, često da je tuda prolazio jer se bavio lovom, a tu na udaljenosti od predmetne cca 50-100m2, da su imali i vlastite oranice. Zadnji puta ovuda da je prošao 2.6.2026., tada je vidio da je parcela zapuštena i zarasla, kao i sve druge, a na samoj parceli zadnji put da je bio u studenom 2025. Ova parcela sa dvije strane da je ograđena vrlo niskim suhozidom, a sa preostale da ne može reći. Kada mu je otac rekao da je to parcela od Borislava, ista da nije bila obrađivana.

Na poseban upit da li mu je poznata osoba imenom Đuro Pucar, pok. Đure, svjedok je naveo da u selu, u predjelu Pucar, ima više osoba istog imena i prezimena, pa na to da ne može odgovoriti. Ne zna da li je pok. Zorka imala braće i sestara. Kad mu je otac rekao da bi predmetna parcela bila od Borislava, da je imao cca 12-13 godina, a inače ova nekretnina da bi imala cca 2.500-3.500 m2. U Crnome ovaj predio da je naziva Vlačine. Njegov otac nikad da nije obrađivao, niti koristio predmetnu parcelu, dok mu je pričao da je kao dijete sa pok. Zorkom radio na ovoj parceli. Otac da mu je bio 1951. godište. Nikad nije čuo za osobe Tinka Pucar, Vladimir i Emilio Pucar, a niti mu je poznato da bi predmetna parcela nekada davno bila dio neke veće parcele. Danas da živi u Italiji, a u Crno da dolazi svakih 15 dana koliko mu posao i zdravlje dozvoli

Po predočavanju skice sudskog očevida (l.s.93), svjedok je pokazao da bi predmetna parcela bila čest. 2139/63, iznad parcele 2139/47, da bi bila njegova parcela da nosi oznaku 2139/48, a do koje su dolazili poljskim putem, pokazujući isti na skici.

27. Svjedok Dragan Pucar (l.s.124-125) svjedoči da se predmetna parcela nalazi na Babindubu, ista da je bila od pok. Đure Pucara, djeda tuženika, i nakon njegove smrti 1955., to da je naslijedila njegova žena Božica, a nakon njene smrti, to da je ostavila kćeri Zorki, majci tuženika, ona da ju je naslijedila. Božica da je imala još jednu kćer Milku i sina Zvonka, koji je živio u Švedskoj i tamo preminuo, a on da ima dvije kćerke. Kćerku Milku to da nije interesiralo, dok mu nije poznato da li su kćerke pok. Zvonka bile pozivane na ostavinsku raspravu iza njene smrti. Kad je rekao da je ovu parcelu dobila Zorka, da pretpostavlja da se Zorka dogovorila sa sestrom Milkom.

Nekad davno ova nekretnina da se orala od strane djeda Đuro, a to da mu je poznato iz priče roditelja. Nakon smrti Đure parcela da se više nije obrađivala, i to tako da stoji, zaraslo. Danas tuženik istu da ne obrađuje, ali onako da je obiđe. Osobno da je poznavao majku i oca tuženika, pok. Zorku i pok. Iliju, pok. baku Božicu (po majci), te da ih je viđao da na ovoj nekretnini čuvaju ovce, i na ostalim parcelama jer tamo sada nema nikoga. I sam, gore prema barima, da ima svoje zemlje, negdje 100-200 m2 od predmetne parcele, te za tu njegovu parcelu, tužitelji također da tvrde da je to njihovo. Nekad preko predmetne parcele da se prelazilo, pa kako su ljudi tuda prolazili da je nastao utabani put, a danas kako nitko ne prolazi, sve da je zaraslo. Predio gdje se nalazi predmetna parcela da su zvali Vlačine, dok ova parcela da ima oko 3000 m2. Nekad do glavnog puta, tu da je bio suhozid, a danas to da je porušeno. Zadnji put na da je prolazio pored ove parcele prije 2-3 dana .Ne zna da li je pok. Đuro imao još braće i sestara, dok sa Milkom nikad da nije pričao oko podjele zemlje s njenom sestrom. Poznat mu je naziv Miličine Vlačine, i misli da se pod tim podrazumijeva taj cijeli predio gdje se nalazi predmetna parcela, njegova parcela i parcele njegove rodbine. Šimicu Pucar da nije poznavao, dok je poznavao Milicu Pucar koju da je malo viđao na ovoj zemlji, odnosno da se ispravlja te da Milicu nikad nije vidio na ovoj zemlji, već da ju je viđao kod njene kuće, koja je udaljena cca 150 m2 od ove parcele. Milica da je imala sinove Miloša i Pjera i njih nikad da nije vidio na ovoj zemlji, osim što su prolazili ovuda. Na predmetnoj parceli, dok je pok. Đuro to obrađivao, da se sadilo žito, kukuruz, a to da zna iz priča svojih starijih, jer osobno da nije vidio. Tužitelje nije viđao na parceli, ali da ih je vidio da prolaze pored iste. Unazad 15 dana na predmetnoj parceli da je vidio tuženika jer da je došao vidjeti da li trebalo što popilati i počistiti na istoj. Ne sjeća se da je na ovoj nekretnini nekada bio vinograd, niti zna tko su susjedi međaši ove predmetne parcele.

Po predočavanju skica lica mjesta (l.s.93), svjedok je naveo da se on u to ne puti baš, da slabo vidi, ali da naočale nije ponio, a po izvršenom uvidu u skicu, je pokazao da bi postojao put na skici pokazujući naznačen makadamski put, te je rukom pokazao da bi se predmetna čest. nalazila iznad tog puta, pokazujući dijelove čest. 2139/3, 2139/2 i 2139/63. Danas ova parcela da nije ograđena.

28. Tužitelj pod 2) Emilio Puzar (l.s.128-130) tijekom saslušanja navodi da je predmetna čestica oduvijek bila u vlasništvu njihovih predaka, pok. pradjeda Ilije Pucara, pa s njega da je išlo na pok. djeda Vladimira i njegove tri sestre Mariju, Zorku Mičić i Draginju, a poslije na pok. babu Milicu-Šimicu Pucar, rođ. Kurtin, a iza nje na pok. oca Pjetra i pok. strica Emilija. Ovu parcelu da su koristili od kada zna za sebe, a danas da ima 61 godinu, i pamti od svoje 5-6 godine života da su tu čuvali blago ovce, krave i konje. Pok. djeda da ne pamti jer je umro 1933., a baku da pamti, jer kada je umrla da je imao 18 godina. Dok je baka bila živa parcela da je bila ograđena suhozidima, danas da ima ostataka tog suhozida jer se urušavalo budući se nalazi neposredno uz put Babindub-Crno. Parcela da ima oko cca 3.000 m2. Pok. stric Emilio da je imao tri sina Benita, Marina i Ivicu, s tim da je Ivica preminuo 2021. Pok. otac i pok. stric da se nisu podijelili, već to da su zajedno koristili, a i danas zajedno da to koriste sa strinom, ovdje tužiteljicom pod 1). Danas tu da čuva ovce, negdje da ima oko 40 glava, kao i na okolnim parcelama, a i prije Domovinskog rata da su imali ovce. Za vrijeme rata da su bili prognani iz Babinduba 1991., a krajem 1995. kada su se vratili ponovno da su imali ovce. Sa tuženikom da nisu u srodstvu. Sestra da je u

Narodnim Novinama vidjela da se tuženik upisao na predmetnoj parceli, tada da su sudu podnijeli prigovor na taj upis. Ročište da su imali na licu mjesta na koje da je došao sa bratom. Bilo je saslušanje stranaka, njega, brata i nekih predloženih od strane ovdje tuženika, tamo tužitelja, te su dobili odluku da se tuženik može upisati na tu parceli. Unazad 20 godina kada je bio tu veliki požar, da su iznosili drva s te njihove parcele, a tuženika da nikada nije vidio na ovoj parceli, dok on da je tamo svaki dan. Pok. baka da je pričala da preko ove njihove parcele i ostalih parcela tu su prolazi cjevovod za gorivo za zračnu luku u Zemuniku, vojni dio i još tada baka da je dala suglasnost za to. Ovaj predio da su zvali Miličine Vlačine, a koji da je dobio po imenu njegove bake, dok u katastru da je upisano samo Vlačine. Predmetna čestica prije da je bila dio jedne veće cjeline, koju da su također koristili. Isto taka baka da mu je pričala da na predmetnoj parceli i na susjednim parcelama je bio vinograd do 1960.-ih prošlog stoljeća, a kasnije to da se koristilo za ispašu.

Tužitelju pod 2) na skici sudskog očevida (l.s.93), je pokazao predmetnu čest. 2139/63, kako je na skici prikazana uz postojeći makadamski i poljski put, a čestice koje su zvali Miličine Vlačine, je pokazao predmetnu čest. 2139/63 i parcele koje se nalaze istočno od poljskog puta p do glavne ceste koja vodi prema Zemuniku aerodromu, a radi se čest. 2139/62, 2139/3, 2139/2, 2139/47, 2139/46 i 2139/55. Također tužitelj pod 2) je pokazao da se nekadašnji vinograd nalazio na predmetnom parcelom i dijelu čest. 2139/3, uz makadamski put, a koja je na skici šrafiran. Na upit tko su susjedi predmetne čestice, tužitelj pod 2) je naveo da na čest. 2139/64 je susjed koji ima austrijske tablice, ali misli da je porijeklom iz Bosne, na čest. 2135 da je susjed Stanko Bašić, dok parcele 2139/82, 2139/3, 2139/2, 2139/47, 2139/46, da su njihove i da ih koriste za ispašu blaga. Oni da su vlasnici svega toga, te predmetnu čest. i ove parcele da se zvalo Miličine Vlačine. Nitko nikad da ih nije smetao u posjedu. Tuženika da nije viđao na predmetnoj parceli, niti da se na bilo koji način koristi istom, a unazad godinu dana da ga je vidio, tada da je parkirao osobno vozilo na ovom makadamskom putu. Nije mu poznato da li su baka Milica Pucar i njezine sestre bile upisane kao posjednice u katastru. Vladimir Pucar i Milica-Šimica Pucar da su imali tri sina i dvije kćeri, s tim da im je sin Benito,koji nije bio ženjen i nije imao djece, preminuo 1955.-1956.. Sestre pok. oca Draga i Marija da su se odrekle svog dijela u korist pok. strica i njegovog pok. oca, a to da je naznačeno u rješenju o nasljeđivanju iza pok. djeda. Jedna da je živjela u SAD-u, a jedna u Italiji. Isto tako Marija, Zorka i Draginja, sestre pok. djeda, odnosno danas njihovi nasljednici da su dali ovjerene izjave po Javnom bilježniku, da ne potražuju ništa na parcelama na Babindubu, i to da su dostavili u postupcima koje su protiv njih pokrenuli drugi posjednici. Nisu mi poznate osobe Slavka Rubelj i Zorka Vukoša.

Na poseban upit da li je u podnesenom prigovoru u prethodnom postupku, pojedinačnom ispravnom postupku, naveo da bi Tinka Pucar zajedno s njim bila suvlasnica ove nekretnine za ½ dijela, tužitelj pod 2) je naveo da je prije rekao da je Tinka na ovoj parceli suvlasnica za ½ dijela. Tinka danas da živi u Zadru, a do 1975. da je živjela u Babindubu. Ne zna da li je Tinka stavljala prigovor u pojedinačnom ispravnom postupku. Ovu parcelu njegov otac, njegova obitelj i stričeva obitelj da su zajedno koristili za ispašu blaga. Stric sa ocem da je imao ovce do 1984.-1985. i tada da je rekao da neće više držati blago obzirom da je živio i radio (bio vozač) u Zadru, i da ima jako malo vremena da bi se nastavio baviti s tim, obzirom da su ovce bile gore cijeli dan.

Na upit da može li reći koliko bi kvadrata danas iznosio taj cijeli predio Miličine Vlačine, za koji tvrdi da je njegov, tužitelj pod 2) je iskazao da je njihov pok. djed Ilija bio vlasnik velikog dijela parcela, jedan dio tog velikog kompleksa da im je oduzela država agrarnom reformom, a to da se odnosilo zato su ove dvije očeve sestre se udale za talijanske vojnike i otišle, dok ovaj preostali dio da je ostao u njihovom vlasništvu, te misli da bi ta površina iznosila preko 50.000 m2. Pok. otac i pok. stric nikad da nisu pokretali sporove protiv trećih osoba vezano za predmetnu parcelu, niti obratno jer ih nitko nikada nije niti ometao. Na tih 50.000 m2, da može reći da su upisani kao vlasnici na istima, a kao posjednici u katastru možda na nekima da su upisani, ne može točno reći. Protiv drugih posjednika da nisu pokretali, već oni da su protiv njih pokretali parnice koja da su izgubili, za to da imaju pravomoćne presude. Predmetna nekretnina da je naznačena u rješenju o nasljeđivanju iza pok. djeda.

29. Tužitelj pod 3) Vladimir Puzar (l.s.130-131) je naveo da se u potpunosti slaže sa svime što je iskazao tužitelj pod 2), njegov brat. Osobno da želi reći da je rođen 1953. i na predmetnoj parceli kompletno da je bio zasađen vinograd. Također da se sjeća da je vojska tu kopala kanale od Gaženice do Babinduba i od pok. bake Milice da su tražili suglasnost da kopaju po njihovim parcelama. Sve da se kopalo na ruke jer nije bilo bagera. Majka da mu je preminula 2010, a dok je bila živa da joj je došla Hrvatska vojska i tražila da pokaže gdje su ti kanali bili postavljeni, jer nitko drugi nije znao to.

Na poseban upit da li može pojasniti zašto je na očevidu pokazao i zemljište izvan predmetne parcele, tužitelj pod 3) je izjavio da je u cijelosti pokazao parcelu gdje je nekad bio zasađen vinograd jer ga se pitalo da pokaže od kuda do kuda se protezala u cijelosti ta parcela, odnosno, da je pozvan bio da pokaže od kuda do kuda je njihovo. Na očevidu, na terenu da je pokazao i predmetnu parcelu . Tuženika da ne poznaje, nikada da ga nije vidio parceli, niti njegove prednike ili potomke.

30. Tuženik Borislav Šućurović (l.s.131-132) tijekom stranačkog saslušanja navodi da je rođen u Crnom i tu da je živio do šeste godine. Dobro da se sjeća, da je imao 4-5 godina, kada su na predmetnoj parceli njegovi baka i tata sijali žito i djetelinu, zavisno o godišnjem dobu. To da je trajalo sa nekim prekidom od godinu dana jer tada nisu bili u Zadru, a babi Božici Pucar u to vrijeme da je pomagao susjed Mladenko Pucar, koji da je danas pokojni. Godine1963. s obitelji da je otišao u Mostar, te 1964. da se vraćaju u Crno jer pok. otac da nije imao stan. Baka da je umrla 1967., a do tada da se još obrađivalo, i to njegov pok. otac, a nakon bakine smrti više da nisu obrađivali, ali da su znali poći na istoj brati šparoge Tu nikada da nije bio vinograd, dok da se sjeća vinograda prema sjeveroistoku. Kao momak sa 12 godina na bicikli sa društvom da je znao tamo proći, stati do ove njive i hvaliti se prijateljima kako je tu jahao konja. U Pucarima, predio Crnoga, otac da je imao vinograd koji je obrađivao do 1967., a nakon toga kako je opet dobio stan u Zadru, cijela obitelj da se preselila u grad. Na predmetnoj parceli nikad da nije bilo požara, već od Babinduba, od križanja prema Crnom, dana da je bio u polju i vidio plamen.

Ne zna da li na ovoj nekretnini postoji ikakav kanal, osobno da nije vidio te cijevi, a kako mu je otac radio na Zemuniku kao aviomehaničar, od njega da je saznao što su tih 4-5 kućica na Babindubu, i da je gorivo išlo slobodnim padom, U tih 60 godina kasnije koje nisu obrađivali, na parceli da je izrasla šmrika-bor, to je zaraslo. Nitko

nikad da nije osporavao vlasništvo njegovoj baki, djedu, a stari koji su pomrli uvijek da su govorili da bi to bila njiva od bake Božice. Što se tiče susjedi ove parcele, da zna, da parcela koja se nalazi u zapad, na kojoj se nalazi izgrađena kućica da je Zdravko Marković, kasnije da je saznao da bi susjedi prema Velebitu na čest. 2139/62 bili vlasnici ili Zorka ili Draga Vukoša, a na čest. 2139/31 prije manje od dvije godine, da je saznao da jedan od vlasnika Slavka Rubelj, a ostale da ne zna. Ističe da je otišao na GEO portal kat. čest. pa da je saznao tko je upisan.

Susjede na česticama ispod makadamskog puta, da je upoznao susjeda na čest. 2135/2,koji da je iz Splita, misli da je novinar, a istoga da je upoznao u prolazu dok su razgovarali s obzirom da tu ima masline i kućicu. Čest. 2137, da je očišćena, to da je parking i to da se prodaje, dok susjede na preostalim čest. 2138/17, 2138/13, 2138/18 i 2138/4 da ne poznaje. Tužitelje pod 1) – 3) na ovoj nekretnini da nikada nije vidio, niti su mu se ikad obraćali u vezi ove parcele. Nikada da nije čuo da bi prednici tužitelja osporavali njegovoj majci i baki posjed na ovoj parceli.

Nakon 1967., na ovu parcelu da je ponovo došao možda 1970. Parcelu da nije kosio, niti čistio, s obzirom da je bila zapuštena. Ovu parcelu da je stekao po ostavštini pok. majke Zorke, a majka da je to stekla po ostavštini svoje pok. majke, odnosno bake Božice. Majka da je imala pok. brata Zvonka u Švedskoj i pok. sestru Milku. Pok. ujak Zvonko da ima dvoje djece, a pok. teta Milka da je imala troje djece, nitko od njih da nije živ, već njihova djeca. Djeca pok. ujaka i pok. tete da ne polažu prava na ovu nekretninu, jer ujak i teta da su se odrekli iza smrti pok. bake Božice, zato što je baka umrla kod njih. Teta da je živjela u gradu i nije bila zainteresirana, a tako i ujak koji je odijeljen još za života pok. djeda Đure, odnosno svoga oca. Nikad da se nije sreo s tužiteljima na ovoj nekretnini, ali da je u njihovom dvorištu na Babindubu. Njihovog pok. oca Pjetra, da je poznavao, a sa njima da je razgovarao, jer je dolazio čistiti svoj teren nakon rata. Dok je bio pripadnik policije aerodromske do 1997., da je radio na terenu kad je obilazio taj dio, a kad nije bio na terenu bio je u policijskoj postaji. Nikad na predmetnoj parceli nije vidio Miloša, ni Pjera. Nije obilazio predmetnu parcelu poslije 1970., prvi put da je otišao 1993. Poslije akcije Maslenica tu na Babindubu da je bio punkt, pa kao djelatnik policije da je znao otići do Crnog gdje je rođen, vidjeti kuću, a tuda da je samo znao proći.

Ovu nekretninu baka da je stekla nasljeđivanjem pok. muža, a njegovog djeda Đure Pucara, a djed da je to naslijedio od svog oca, njegovog pradjeda pok. Đure još 1890., i od tada da su upisani kao posjednici, to da stoji u papirima.

Sa ocem tužitelja da je razgovarao kad god je bio vani i kada god je bio u službi, a i kad je otac bio u Crnom čistio taj teren, jer je kuća bila srušena.

Na daljnji upit tužitelja pod 3) osobno da li ste ikad vidjeli mene, tada kada ste vidjeli mog oca, tuženik iskazuje: Kada je vidio njihovog oca da je vidio tužitelja pod 3) a s njim da nije razgovarao, dok u kući tužitelja pod 2) da je bio jer ga je doveo njegov (tužitelje) zet Ante Torbarina.

31. Analizom i ocjenom iskaza saslušanih svjedoka ponaosob, kao stranačkih iskaza tužitelja pod 2) i 3) i tuženika, ovaj sud zaključuje da su tužitelji tijekom postupka dokazali da su suvlasništvo predmetne nekretnine stekli temeljem dosjelosti jer kao pošteni suposjednici u suposjedu predmetne nekretnine se nalaze, što osobno i putem svojih prednika, preko 20 godina i više, a kako je to propisano čl. 159. st.3. ZV- a.

Naime, analizirajući iskaze saslušanih svjedoka i dovodeći ih u međusobnu svezi, ovaj sud je poklonio vjeru iskazima saslušanih svjedocima Branka Duke, Slavke Mičič i Branka Mičića jer isti su u bitnom identično posvjedočili da je predmetna nekretnina bila ograđena suhozidom, a danas dijelom da je ograđena suhozidom, a što je sud utvrdio prilikom očevida na licu mjesta, prvotno nalazila u nesmetanom posjedu prednika tužitelja, prvotno Šimice Pucar ud. Vladimira, kasnije njenih sinova Miloša Pucara i Petra Pucara koji su predmetnu parcelu koristili prvenstveno za ispašu blaga, a nakon njihove smrti, u nasljednički suposjed su stupili tužiteljica pod 1) iza smrti supruga Miloša Pucara, a tužitelji pod 2) i 3) iza smrti svoga oca Petra Miloša, koji i danas da koriste parcelu za ispašu blaga, i svo to vrijeme nitko da ih nije ometao u posjedu nekretnine pa tako niti tuženik. Iskazima ovih svjedoka sud je poklonio vjeru jer obzirom na životnu dob istih, ovi svjedoci da kako imaju i neposrednih saznanja u svezi posjeda i korištenja predmetne parcele. Pored toga, kada se ima u vidu dio iskaza tuženika gdje navodi da njegovi od 1967. nisu obrađivali predmetnu parcelu i da su živjeli u Zadru, to ukazuje da tužitelji nisu znali, niti su mogli znati da bi netko drugi polagao prava na predmetnu nekretninu, sve do trenutka pokretanja pojedinačnog ispravnog postupka od strane tuženika 2024, a što znači da se tužitelji osobno u suposjedu predmetne nekretnine nalaze preko 20 godina i više, pa slijedom toga valjalo je usvojiti tužbeni zahtjev tužitelja u cijelosti, kako je to naznačeno u toč. I. izreke ove presude.

Ovdje je za ukazati da sud iskaze svjedoka Igora Pavića, Dalibora Pucara nije uzeo u obzir jer ovi svjedoci nemaju neusporedna saznanja o ranije posjedovanju i korištenju predmetne parcele, a što je i logično s obzirom na godinu rođenja ovih svjedoka, a što se tiče iskaza svjedoka Berislava Pucara sud isti nije prihvatio jer tijekom saslušanja je kontradiktoran, pa tako prvo navodi da je pok. otac tuženika nekretninu obrađivao sve do ovog rata, a poslije ističe da je Ilija obrađivao prije 40-50 godina, dok sam tuženik tijekom saslušanja navodi da predmetnu nekretninu nisu obrađivali od 1967., kada su otišli živjeti u Zadar.

32. Odluku o troškovima postupka sud temelji na odredbi čl. 154. st. 1. i čl. 155. ZPP, te je tužiteljima priznao trošak koji se odnosi na zastupanje po punomoćnicima iz redova odvjetnika, te im je priznao trošak i to: sastav tužbe od 22. ožujka 2025. i sastav obrazloženog podneska od 23. ožujka 2026., te zastupanje na ročištima od 11. lipnja 2025., 08. rujna 2025., 30. listopada 2025. (očevid), 01. lipnja 2026., 01. srpnja 2026., 28. srpnja 2026. i 23. rujna 2026., za svaku poduzetu radnju iznos od po 200,00 € (100 bodova x 2,00 €), sukladno Tbr. 7. toč. 1., Tbr. 8. toč. 3. i Tbr. 9. toč. 1. i toč. 7. Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika („Narodne novine“, broj 138/23 i 107/25, dalje: Tarifa), što daje iznos od 1.800,00 € + PDV od 25%, iznos od 450,00 €, sukladno Tbr. 46. Tarife, te materijalni trošak koji se odnosi na uplaćeni i utrošeni predujam za provedeni očevid, u iznosu od 599,48 €, što u konačnici daje iznos od 2.849,48 €.

Zadar, 05. studenog 2026.

S u t k i nj a
Jasna Baričević

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU: Protiv ovog rješenja dopuštena je žalba Županijskom sudu. Žalba se podnosi u roku od petnaest (15) dana od dana primitka pisanog otpravka ovog rješenja, pisano, putem ovog suda, u tri primjerka.

DNA:
- Tužiteljima po punomoćnici,
- Tuženiku po punomoćnici.

JASNA BARIČEVIĆ

Elektronički potpisano: 05.11.2026T14:18:02 (UTC:2026-11-05T13:18:02Z)
Provjera: https://epotpis.rdd.hr/provjera
Broj zapisa: d62a5c9e-8104-4d2d-a5d6-c4b31b24f00b

Općinski sud u Zadru

Broj zapisa: **9-3088f-b8ac3**

Kontrolni broj: **01d95-57ddc-72d44**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:
https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti



unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski sud u Zadru** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.